

Sygn. akt III Kp 201/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej – nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Oleśnicy z dnia 5 lutego 2013 roku (data wpływu), sygn. akt Ds. 2599/12/Sp o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **K. C.**

na podstawie art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 §1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **18 maja 2013 roku**, tj. na okres kolejnych trzech miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 20 listopada 2012 roku, sygn. akt II Kp 700/12 wobec **K. C.**, s. K. i D. z domu B., urodzonego (...) w O.,

podejrzanego o to, że:

w okresie od 4 października 2011 roku do dnia 15 listopada 2012 roku w T., działając w warunkach czynu ciągłego, co najmniej czterokrotnie doprowadził 14-letnią P. Ł. do obcowania płciowego, przy czym w okresie od maja 2012 roku do dnia 15 listopada 2012 roku trzykrotnie miało to miejsce przy użyciu przemocy polegającej na zerwaniu spodni i majtek, przyciąganiu, szarpaniu i przytrzymywaniu rąk, rozsuwaniu nóg i zatykaniu ust,

tj. o czyn z art. 200 §1 k.k. i art. 197 § 3 pkt.2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 listopada 2012 r., sygn. akt II Kp 700/12 Sąd Rejonowy w Oleśnicy zastosował wobec K. C. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanego jej przestępstwa zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego. Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań pokrzywdzonej P. Ł., zeznań świadków D. Ł., K. Ł., E. C., S. C., opinii sądowo- psychologicznej wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu. Wobec powyższego zachodzi ogólna podstawa stosowania środków zapobiegawczych opisana w art. 249 § 1 k.p.k.

Nie ustała, uprawniająca do stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, obawa mactwa procesowego ze strony podejrzanego oraz nakłaniania przez niego innych osób do złożenia fałszywych zeznań. Podkreślić należy, że świadkami w niniejszej sprawie są osoby znane podejrzanemu, w tym pokrzywdzona P. Ł..

Co więcej – nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego – należy zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu, przy uwzględnieniu jego doniosłości, wszak podejrzany pozostaje pod zarzutem popełnienia zbrodni zagrożonej karą pozbawienia wolności od lat 3 , uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności o jakiej mowa w art. 258 § 2 k.p.k., co stanowi dodatkową podstawę zastosowania środka zapobiegawczego o charakterze izolacyjnym w postaci tymczasowego aresztowania. Grożąca podejrzanemu surowa kara dodatkowo uzasadnia przekonanie, iż przebywając na wolności może on utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne. Nie bez znaczenia pozostaje również okoliczność, iż podejrzany był już w przeszłości karany sądownie.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec wymienionego izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego, a tym samym uniemożliwić podejrzanemu podjęcie jakikolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować.

W toku śledztwa przeprowadzono liczne czynności procesowe, w celu prawidłowego zakończenia postępowania przygotowawczego należy je kontynuować. Przede wszystkim nadal niezbędne jest przesłuchanie kolejnych świadków, uzyskanie zawnioskowanych opinii, uzupełnienie podejrzanemu zarzutów. W zależności od wyników powyższych czynności niezbędne może okazać się przeprowadzenie dalszych czynności procesowych.

Zważyć należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstępianie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k.

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mogłyby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie.